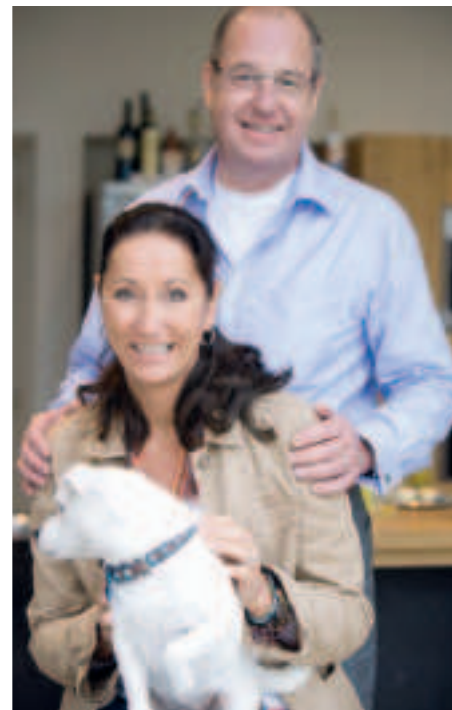

‘We zitten het liefst aan de tafel in de woonkeuken, ook ’s avonds’

HUIS MET EEN VERHAAL

Kunstenares Marianne Naerebout bewoont met haar man een perfect opgeknapt monumentale villa in Breda. In niets lijkt het nog op de rokende puinhopen uit 1984, toen het huis als decor diende voor de familiefilm *Schatjes*.

Niets herinnert meer aan dramatische filmscènes

Vraag een Bredenaar naar de Batenburglaan en de kans is groot dat hij je het antwoord schuldig blijft. Maar zeg je *Schatjes*, dan wijst hij je waarschijnlijk perfect de weg. Nu woont kunstenares Marianne Naerebout er met haar man.

Marianne: “Zoals je ziet is er van de puinhoop die het huis aan het eind van de film was, geen spoor meer te bekennen. In de film ontploft er onder andere een bom op een slaapkamer en er stroomt op een bepaald moment een tsunami van water de trap af. Na de filmopnames is het huis grondig opgeknapt en toen we het kochten, was het eigenlijk al bijna wat we wilden. Allerlei details, tot aan het hang- en sluitwerk toe, waren helemaal onze smaak.” ▶

Schatjes

Regisseur Ruud van Hemert draaide in 1984 op deze locatie de roemruchte film *Schatjes*.

De villa werd in de rolprent bewoond door het gezin van een luchtmachtpiloot (Peter Faber), zijn vrouw (Geert de Jong), dochter en zoon (Akkemay Marijnissen en Frank Schaafsma). Tijdens de film veranderen de villa en de omringende tuin langzaam in een waar slagveld, als ouders en kinderen het tegen elkaar opnemen in een absurde, escalerende strijd. De film trok maar liefst 1.048.168 bezoekers.

In dit huis draait alles om mooie verzamelingen, de juiste lichtinval en kleur

In de grote, zonnige woonkamer werden tijdens de filmopnames de heftigste ruzies tussen de ouders en "hun schatjes" van kinderen opgenomen. Nu ademt het een en al vrolijkheid, harmonie en rust.

Jan: "De Bredanaar koestert dit huis als een stukje historie. Als iedereen die me heeft verzekerd in die film te hebben gefigureerd, inderdaad heeft meegedaan, moet het één gigantische massaproductie zijn geweest! Op zondagmiddag stoppen hier voor de poort bussen met dagjesmensen, die allemaal foto's staan te maken. Maar toen we dit huis voor het eerst zagen, wisten we nergens van."

Marianne: "We woonden toen in Amerika en zochten iets hier in de buurt. Ik had het op internet ontdekt."

Jan: "Toen de makelaar ons het huis liet zien, liepen we

hand-in-hand achter hem aan naar binnen. Nog voordat we in de woonkamer stonden, gaven we elkaar een geheim kneepje als teken dat we het helemaal geweldig vonden! Dat laat je natuurlijk niet merken, want dat beïnvloedt de onderhandelingen, ha ha! De oorspronkelijke naam van onze villa was overigens Weerisia. In die tijd woonde er een dochter van de scheepsbouwer Verolme. Zijn schepen hadden allemaal namen die op -ia eindigden, en hierachter loopt het riviertje de Weerijs of Kleine Aa, vandaar."

Marianne: "We hebben vooral veel aan de tuin gedaan. Die ►

HUIS MET EEN VERHAAL

Zelfs de boeken staan op kleur gerangschikt.
De andere huisbewoner, Jack Russel Nika, heeft een belangrijke plaats in Jan en Marianne's leven.

'Het water stroomde als een tsunami van de trap af'

***‘Op zondagmiddag
stoppen hier bussen
met dagjesmensen,
staan ze allemaal
foto’s te maken’***

Nu is het nog te koud om buiten te zitten, maar zodra het kan, loungen Marianne en Jan buiten.

In de zomer is de tuin echt een paradijs. Soms lenen ze zelfs hun tuin uit aan goede vrienden als feestlocatie.

was erg verwaarloosd. Er is een heel stuk grond bij gekomen en we hebben het portiershuisje er nog bij kunnen kopen. De garage is nog dezelfde als waar in de film het motorblok uit een Amerikaanse auto werd getrokken.”

Jan: “Het huis stond op een heuvel. Om de hele zaak te egaliseren, heb ik een vijver laten graven, zodat ik daarna met het zand de tuin kon ophogen. In die vijver heb ik tweeduizend kilo vis uitgezet van de soorten die ook in de Weerijis voorkomen.”

Marianne: “Je ziet overal in huis kunst van anderen die we hebben verzameld en werk van mezelf – ik schilder, maak grafiek en beelden. Dat geeft een sfeer die we allebei erg prettig vinden. In huis zitten we het liefst in de woonkeuken, daar zit ik ook vaak ’s avonds nog te werken, dingen te maken aan tafel.”

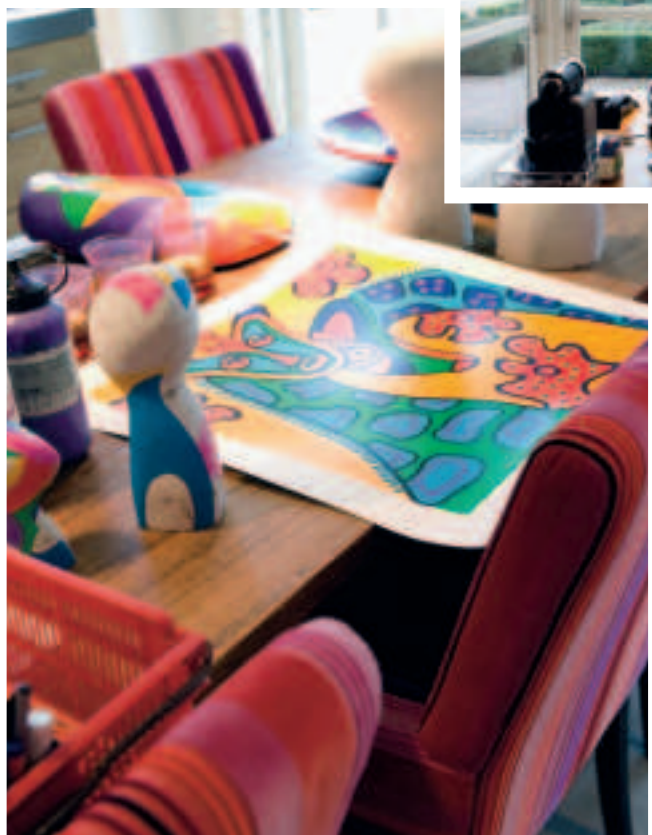
Jan: “Ja, en dan zit ik van Marianne te genieten met mijn elleboog in een palet of zo!”

Werk van Marianne vindt u op: www.naerebout.nl ■

HUIS MET EEN VERHAAL

Marianne: "Mijn keuken is bijna een tweede atelier. Ik ben zo'n workaholic dat ik vaak 's avonds, als ik thuis ben van mijn atelier buitenshuis, nog wil doorgaan. Jan komt er dan gezellig bij zitten."

TEKST: Joep Zijp. BEELD: Anouk de Klaermaker